Temps Ordinari - Trenta-tresè diumenge

Per Administrador el dg., 18/11/2012 - 09:00

Dn 12,1-3
He 10,11-14.18
Mc 13,24-32

La natura de tardor madura els seus darrers fruits. Acabada la verema, mentre fermenta el most, recollim les castanyes, bastem caquis i llaminegem les cireres d'arboç. La comunitat cristiana també acaba la seva anyada. Instruïda per la litúrgia. I amb la participació del pa de la taula i el de la paraula, la comunitat recull el fruit del coneixement de Jesús i l'experiència de la preocupació i compassió pel món, practicada en el seu seguiment. L'evangelista Marc en la seva narració es mou entre previsions (profecies) de desgràcia, com ara la destrucció del Temple i la condemna de qui és més que el Temple, i unes realitats violentes i desgraciades: l'execució de Jesús, l'incendi del Temple -va cremar una setmana sencera-, la destrucció de Jerusalem i la persecució de Neró, arran de l'incendi de Roma. Ah! I les culpes s'atribuïen als cristians que en patiren persecució. En aquest context profètic i apocalíptic l'evangeli d'avui, de final d'any litúrgic, porta dues bones notícies: El Fill de l'home torna, està a les portes, amb el triomf de la seva proposta de filiació divina per a tothom i, per tant, de germanor universal. El fragment de la carta als Hebreus que acabem de llegir afirma que amb la seva ofrena, d'una vegada per totes, Jesús seu a la dreta de Déu, aconseguida la reconciliació definitiva. Per tant, ja no calen més ofrenes per al pecat. S'ha inaugurat definitivament el regnat de Déu en Jesús. La comunitat serà reunida i gaudirà de la seva presència. Durant l'any cada cristià haurà covat en el seu cor una set semblant a la de Pau: "desitjo morir per estar amb ell", perquè "per a mi viure és Crist", car "sé de qui m'he fiat". Igualment Sant Joan, en els darrers compassos del seu Apocalipsi, expressa la set de la retrobada: *L'Esperit i l'esposa diuen: «Vine!» Els qui escolten, que diguin: «Vine!» Qui tingui set, que vingui. Qui vulgui, que prengui aigua de la vida sense pagar res. El qui dóna testimoni de tot això, diu: «Sí, vinc de seguida.» Amén! Vine, Senyor Jesús!* La bella imatge de Daniel, que els que han dut altres per camins de justícia brillaran com les estrelles per sempre, escau als benaurats escollits per Jesús segons el sorprenent judici narrat per Sant Mateu. Seran beneïts els qui hauran donat pa i beure i vestits i visitat els qui ho hauran necessitat. Aquesta mena de caritat porta els febles per camins de justícia. En el moment crític actual, també els esdeveniments reals modulen el missatge evangèlic. Cal traduir l'expectativa de la vinguda de Jesús del seu Regne a coordenades de justícia social i de pau de les nacions segons els criteris d'agermanament universal. Amb vigilància, discerniment espiritual i compassió activa. Facilitar un pis a un desnonat serà potser subjectivament caritat però objectivament és justícia. Necessitem la inspiració de Jesús, tant ara, com fa dos mil anys, per encertar el camí de la vida, tal com el canta el salmista. Joia i festa a desdir a la teva presència, al teu costat delícies per sempre. Vine, Senyor Jesús.

ETIQUETES
PASSIÓ MORT RESURECCIÓ ESPERANÇA PROFETES FALSOS GUERRES PERSECUCIONS APOCALIPSI TEMPLE MÓN NOU REGNE